

Lønne træde i Kraft, og sikkert er det, at saafremt dette sker, uden at samtidigt Brændevinsafgiften betydelig forhøjes, saa vil dette have til Følge, at man tvinger Folk til en lignende Forbrugsveksel af disse tvende Nydelsesmidler som i 1891, og at det samlede Alkoholforbrug (Brændevin og Øl) yderligere tiltager.

Ser man paa Liste A, saa viser det sig, at Danmark har den næstlaveste Brændevinsafgift, samtidig med at kun 2 Stater, Norge og Rumænien, have en højere Skat. At dette Misforhold mellem disse to Afgifter maa have de foran antydede høist uheldige Følger er sikkert, og det er kun en ringe Trøst, naar man mener, at Folk hurtig vænne sig til de nye Ølpriser og snart atter ville gaa fra Brændevinsforbruget til Ølforbruget, thi med de seneste Aars Erfaringer for Øje er der ikke Udset til, at hverken denne eller den næste Generation vil opleve en saadan Tilbagegang i Alkoholforbruget, at man naar det laveste Forbrug, som vi havde i 1890; det maa derfor anses for paatrængende nødvendigt, at Brændevinsafgiften betydelig forhøjes, samtidig med at Ølskatten stiger; sker dette ikke, vil det blive til ubodelig Skade for Samfundet. Moralske Midler alene ere ikke tilstrækkelige til at bringe Alkoholforbruget ned, hvorimod en høj Afgift, helst i Forbindelse med andre Foranstaltninger, t. Eks. Indskrænkning i Udsalgs- og Udstækningsstedernes Antal, virker hurtigt og sikkert.

En betydelig Forhøjelse af Brændevinsafgiften giver imidlertid ikke en tilsvarende forøget Indtægt i Statskassen, derpaa har man Beviser fra Sverrig. — Der var Brændevinsforbruget pr. Individ i:

1871—75 gennemsnitlig	11, ⁸ / ₈	Liter à 50 pCt.
1876—80	10, ¹¹ / ₁₁	— = —
1881—85	8, ⁹ / ₉	— = —
1886—90	7, ¹¹ / ₁₁	— = —
1891—94	6, ⁶ / ₆	— = —

Forbruget var altsaa aftaget i disse 25 Aar med omtrent 44 pCt. — Afgiften var for 25 Aar siden 27,⁶/₆ Øre pr. Liter à 50 pCt. og i 1894 50 Øre, medens Skatteindtægten i samme Tidsrum kun var stegen fra 11 til 16 Mill. Kroner.

I øvrigt henvises til de Bæregruppen „Drifkevarer“ vedrørende Indlæg, nemlig:

Øhandlerforeningen af 1875 m. fl. Om Ølskatten, Bilag 2, Tillæget Side 2.

De sjællandske Landboforeninger i Sjællands Stift. Om en Mælketoft, Bilag 3, Tillæget Side 3—7.

Agrarforeningen. Om Indførsel af Mælk fra Sverrig. Bilag 4, Tillæget Side 8.

C. A. Olsen. Om Afgiftsfrihed for denatureret Sprit, Bilag 132, Tillæget Side 492.

§of. 43 (42). Gær.

Gær indføres ikke til Husholdningsbrug, men udelukkende af Bryggerier og Brænderier for at erhverve nye Gærsorter. Gærfabrikationen her i Landet er i de senere Aar undergaaet betydelige Forandringer. Før 1887, da Spiritusafgiften svarede af Karrummet, maatte denne Beskatningsform siges at medføre en Afgift paa Gærfabrikationen af ca. 10—12 Øre pr. Ød., idet Udbyttet af Spiritus pr. Lønne Karrum blev betydelig forringet ved Gærproduktionen. Medens Gæren paa den Tid var et Biproduct og Spiritusen Hovedproduktet, blev Forholdet det omvendte, da man fra Karrumsbeskatningen gik over til Udbyttebeskatningen, hvorved Gærproduktionen blev fri